

**dr. Nejc Jogan, botanik, Univerza v Ljubljani, Biotehniška fakulteta, Oddelek za biologijo,
Katedra za botaniko; Botanično društvo Slovenije**

»Mura ima med našimi velikimi nižinskimi rekami najbolj naravno ohranjen tok, z najlepšimi obrečnimi poplavnimi gozdovi, rokavi in mrtvicami. Prizori iz teh obrečnih združb so drugod po Sloveniji že pozabljeni. Tu si lahko predsatvljamo, kako je bilo, ko so reke še vladale ravninam, ki jim jih je nato tisočletja postopno odvzemal človek, tu lahko opazujemo redke še preživele vrste poplavnih gozdov v razkošju, kakršnega imamo morda le še v Krakovskem pragozdu.

Vprašati pa se moramo tudi: kaj imamo vsi mi od novih elektrarn? Jih res potrebujemo, ali so naše največje rezerve v preudarni rabi energije? Se z gradnjo novih in novih zmogljivosti v resnici le večajo profiti elektrogospodarstvu, medtem ko mi vse več plačujemo kot mali odjemalci? Trikrat več elektrike, kot je porabijo gospodinjstva, se izvozi: za koga torej uničujemo nove in nove reke? In ker vidimo, v katero smer se svet razvija: so nove elektrarne le dvigovanje donosnosti za zasebne lastnike, ki bodo očitno nekega dne prevzeli tudi naše elektrarne?«